

korpsets Chef, antog, at „en Krabal“, som han kaldte det, kunde indtræde om Aftenen. Den ærede Rigsdagsmand vilde drage i Tvivl, at Anmeldelsen var steet Kl. 6. Jeg har heller ikke sagt, at det var saa, men kun, at den Skabelidte paa stod, at den var steet Kl. 6, og i den Henseende kan jeg henvise ham til „Atonaer Mercur“ for 1861, Nr. 149, hvor han vil finde alt det anført derom, som jeg oplyste i mit første Foredrag. Med Hensyn til Bestemmeligheden skal jeg ikke alene, som den ærede sidste Taler, sige, at der var Tid nok til at kjøre Sprøiterne op, men ogsaa det, at Koesfilbe er forbunden med Kjøbenhavn ved en Telegraf og en Jernbane, saa at, hvis Politimesteren ikke troede, han havde tilstrækkelig Styrke, vilde det have været let at faae den i Tide betydelig forøget herfra. Politimesteren, sagde den ærede Taler, havde neppe den anden Dag nogen Anelse om, at disse Uroligheder atter skulde gjentage sig, eftersom Baronens forlaldt Vyen, men ogsaa dette er urigtigt. Politimesteren erklærer udtrykkelig i sin Indberetning til Stiftamtmanden: „Af den Omtale, som kom til min Kundskab denne Dag, maatte jeg slutte, at Oprinet vilde gjentage sig om Aftenen.“ Med Hensyn til at Forhørerne ikke havde omfattet Husets Beboere, indvandt den ærede Rigsdagsmand, at Familiens Medlemmer vare inde i Huset og derfor ikke kunde oplyse Noget, men jeg ansøgte jo udtrykkelig, at det i samtidige Beretninger i Bladene blev udtalt, at en voksen Søn af Baronens næsten stadig var seet i Politimesterens umiddelbare Nærhed, og at en af Husets Beboere havde talt Mængden. De havde altsaa været Dientidner til, hvad der skete, og det var da naturligt, at man inddrog dem under Forhøret. Hvorvidt de udtrykkelig have forlangt det eller ikke, kan jeg ikke sige, men det forekommer mig ogsaa at være en Omstændighed, som er af en meget underordnet Betydning; „det staaende Hensyn“ kunde man jo i alt Fald overlade til Vedkommende selv at tage ved at spørge dem, om de vilde afgive deres Vidnesbyrd eller ikke. Hvad angaaer det store Vælgmørke, som skal have hersket paa den Tid, maa jeg minde om, at Optøjerne begyndte inden Klokkeren 10 om Aftenen og strakte sig efter Baronens Sigende

endogsaa ud paa Morgenens, og at Nætterne mellem den 13de og 14de og 14de og 15de Mai jo indtræffe paa den Tid af Aaret, da vi have lange Dage og korte Nætter, ja man pleier jo endog at kalde dem de lyse Nætter. Den ærede Rigsdagsmand anførte fremdeles, at Baronens selv røste Politimesterens Velvillie og Borgerkorpsets Anstrængelser, og at man derfor ikke kunde lægge saa megen Vægt paa, hvad han senere havde anket over hos dem. De Ytringer, han anførte, vare, saavidt jeg hørte, de selsamme, som jeg havde brugt for netop at vise, hvorledes Sagen var opfattet fra Baronens Side; jeg skal imidlertid dog udtale, at fordi en Politimester viser et velvilligt Sindelag, følger det ikke deraf, at han er en dygtig Politimester, og fordi Politikorpset den 14de om Aftenen gjorde store Anstrængelser, efterat den større velklædte Mængde havde forladt Stedet, følger ikke, at det den 13de har gjort det samme, og heller ikke, at det den 14de har gjort det paa den Tid, da det egentlig skulde gjøre det. Det er ganske vist en alvorlig Sag at forlange, at en Embedsmand skal drages til Undersøgelse for sin Embedshandling, men det er imidlertid ikke Andet, end hvad der tidligere er steet i lignende Tilfælde; jeg skal minde om, at der, saavidt jeg erindrer, i Afsens for ikke mange Aar siden er foregaaet saadanne Uroligheder, at man dengang meente, at Politimesteren ikke havde opfyldt sin Pligt, som han skulde, og derfor satte en anden Mand til at undersøge det Foresaldne. Det vilde vist have været i selve Politimesterens Interesse, om ogsaa han var bleven fritagen for at fortsætte Forhørerne i en Sag, som han dog tildeels selv var Part i. Jeg troer altsaa, at der har været fuld Frie for Udvalget til at ønske denne Sag nærmere undersøgt, men efterat den ærede Justitsminister saa bestemt har udtalt, at han ikke vil foretage en saadan Undersøgelse, og efterat et Par Medlemmer af Udvalget for deres Vedkommende have frasøgt denne Substilling, skal jeg see at foranledige, at Udvalget paany tager Sagen under Overveielse med Hensyn til dette Punkt, inden den kommer til anden Behandling. Jeg maa endnu tilføje, at naar den ærede Minister i mit Foredrag saandt et Angreb paa sig, har